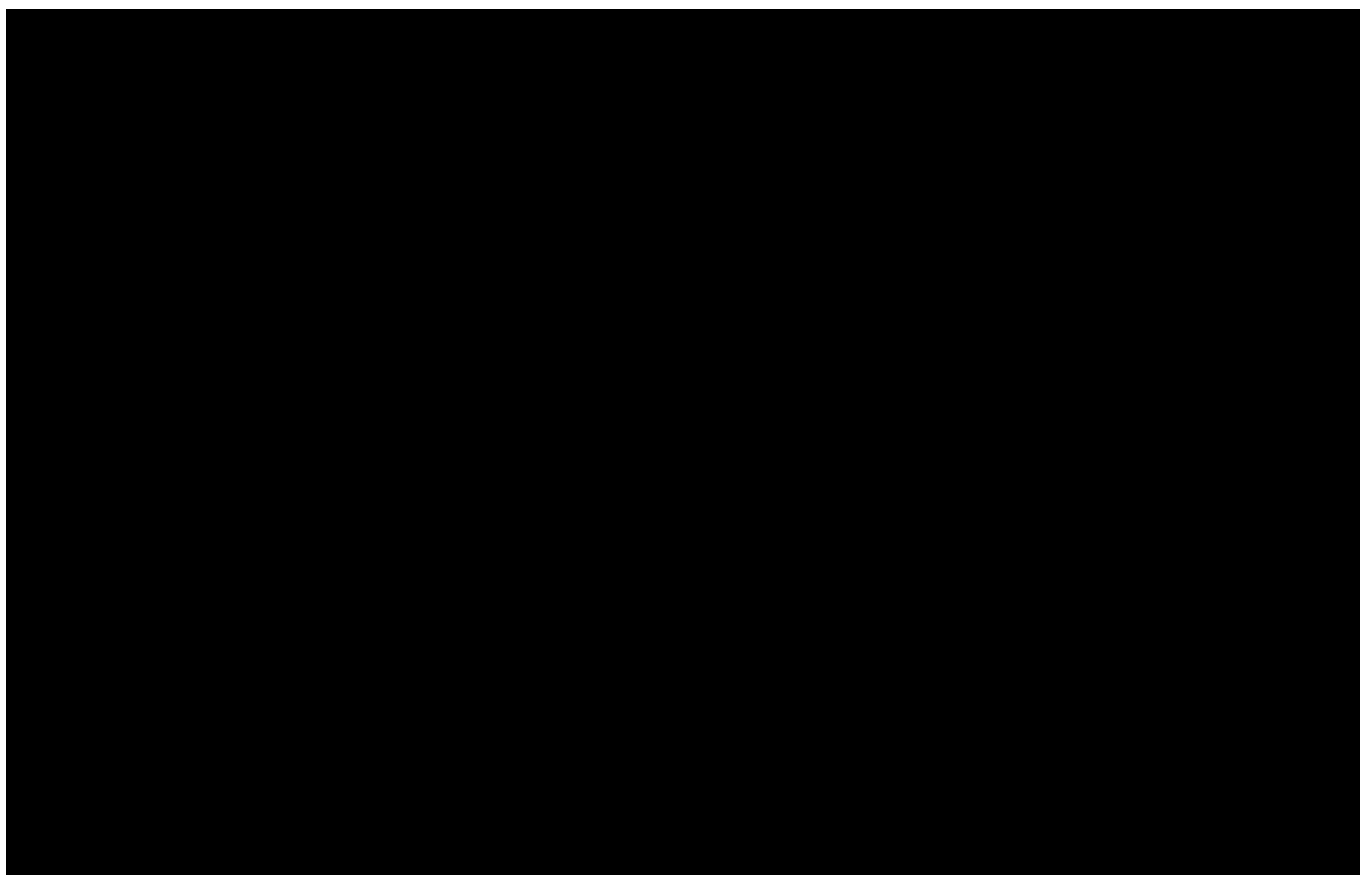

Comença el congrés sobre la teologia i la pastoral del papa Francesc

Comença el congrés sobre la teologia i la pastoral del papa Francesc

Teòlegs vinguts d'arreu del món reflexionen sobre els eixos programàtics de l'actual pontificat: les perifèries, la misericòrdia i els pobres

12 novembre, 2019 - ESGLÉSIA DE BARCELONA

Fotografes: Ramon Ripoll

L'Ateneu Sant Pacià ha iniciat avui el Congrés Internacional *L'aportació del papa Francesc a la teologia i a la pastoral de l'Església*, que tindrà lloc durant aquests tres dies. Durant el matí de la sessió inaugural, han intervingut l'arquebisbe de Barcelona, card. Joan Josep Omella, que presideix el congrés, i el prefecte de la Congregació per a la Doctrina de la Fe a Roma, el card. Luis F. Ladària. Aquest, ha presentat la ponència d'obertura, amb el títol *Una Iglesia en*

comunió i sinodal.

Referent de la moral

En certa manera, amb Francesc el papat s ha convertit en un dels punts de referència morals de la humanitat , així remarcava el cardenal Omella la importància del Sant Pare, en el seu discurs de benvinguda. L arquebisbe de Barcelona ha remarcat com el pontífex instaura una manera de fer en la qual s hi reconeixen molts habitants del planeta , sobretot, els més perifèrics , els quals han trobat algú que els defensa . El Papa Francesc ha intensificat la mirada global dels qui l han precedit en la seu de Pere i l ha projectada cap a la humanitat sencera .

Com a ideal d Església, Omella en la línia del Pla Pastoral, ha descrit com Francesc imagina una Església llesta per a sortir , que obre els processos sortint de les seguretats , que parla al cor dels fills . Francesc parla al cor de la gent amb un llenguatge directe i personal, carregat d imatges i suggerències, amb expressions de la vida de cada dia , ha exposat.

Aquesta manera de servir del Papa fan de la seva teologia i la seva pastoral un tot . Tal com ha dit Omella, la teologia del Papa es fa des de la realitat que ell llegeix a través de la Paraula i la Tradició i al mateix temps la pastoral la fa des de la teologia . Interpreta la vida des del misteri diví des de la Santa Trinitat.

Francesc, una nova sensibilitat

El cardenal Omella ha exposat com el papa Francesc ha estat impulsor d una nova manera d exercir el ministeri petrí a partir d una concepció que porta a un segon post-concili exposava l arquebisbe de nit per la relació Església món . Aquesta nova sensibilitat es centra en: misericòrdia , conversió pastoral i missionera i diàleg amb tots .

Amb aquests tres eixos, Omella ha presentat les tres vies en les quals vol indagar el congrés, que neix amb el propòsit de reflexionar entorn la pastoral i teologia del del pontífex, el qual mira cap al futur amb esperança, amb una mirada de fe i des de l Evangelí. Una ocasió, per explorar les rutes que el Papa ha obert .

Església en comunió i sinodal

El prefecte de la

Congregació per a la Doctrina de la Fe, el cardenal Ladaria ha entrat en la Pastoral del Papa Francesc des dels conceptes comunió i sinodalitat . Després del Concili Vaticà II, el cardenal ha destacat com Francesc ha fet un pas més, cap a una nova etapa evangelitzadora basada en la *Lumen Gentium*, una nova fase de recepció , ha descrit.

En aquest sentit, ha explicat com Francesc uneix el gran valor que conté el concepte Poble de Déu , recollint el sentit d unió dels cristians amb el Pare i uneix aquesta idea amb l eclesiologia de comunió .

Poble de Déu en comunió

El cardenal ha exposat la intenció del Sant Pare de conjugar poble i comunió per impulsar en vigor la comunitat missionera . La categoria comunió implica poble, i aquest comporta vincles entre la comunitat que el forma. La paraula comunió revela una íntima unitat de Déu amb els homes. Es tracta d una comunió en el ser i l amor de Déu , ha dit.

Tal com ha explicat Ladaria, el Papa concep poble i comunió en un tot. Citant l *Evangelii Gaudium* ha dit com el Pare i l Esperit Sant a través del Fill ens fan partícips de la Comunió

de la Trinitat . Ha exposat com quan ens referim a poble parlem d un conjunt d individus els quals poden viure aïlladament. En aquest sentit l individualisme no remet al sentit d Església, explicava- i per tant és necessari parlar també de comunió.

El papa Francesc denuncia l individualisme i la relació amb el Pare necessita una relació que cuidi els vincles interpersonals . Poble i comunió és determinant en la noció d Església. Així mateix, ha exposat la cultura com a nexa entre poble i comunió. En aquest sentit ha destacat com el Poble de Déu en les seves diferents cultures conserva la seva unitat impregnat de l Esperit Sant . L esperit guia el poble en la veritat i el condueix a la salvació. Amb un instint de la fe que ajuda a discernir allò que ve de Déu , ha afegit.

Camí en sinodalitat

D altra banda, ha destacat la importància de la sinodalitat , que tot i no aparèixer en el Concili Vaticà II hi és present en l obra de renovació que promou. Subratllant l Episcopalí Communitio del Papa, Ladaria ha dit com Francesc es basa en una dimensió constitutiva de l Església que li permet dir que Església i Sínode són sinònims, i que entenent església com a poble de Déu arribem al que suposa la sinodalitat, és a dir, ser comunió caminant junts, ja que l Església demana la participació de tots.

Segons ha dit a les conclusions, el concepte Sinodalitat resulta coherent amb l ensenyança contínua de l Església, perquè fa una crida a l església que peregrina amb Déu .

La missió a tots els cristians

Comença el congrés sobre la teologia i la pastoral del papa Francesc

por de la tendresa envers els febles , ha citat del papa Francesc. L Armand Puig ha conclòs amb els plans de futur de la institució. En endevant treballa per superar les tendències d enaltiment de l individualisme en pro de vetllar pel proïsme , resumia com a missatge clau.